

SANCTUS #2

SVERIGES UNGA KATOLIKER – 2025

**NORDISKA
UNGDOMS
DAGARNA**

**UNG
KATEKET**

**HJÄLPA
ANDRA
TILL TRO**

**SUK:S
KONFIRMAND-
LÄGER**

**VI MÅSTE HJÄLPA DEN
KRISTNA GLÖDEN
ATT FATTA ELD**

**KALLAD TILL
PRÄST**

CARLO ACUTIS

2.2025

SANCTUS

Redaktör och layout

Thure Gunnarsson

Kontakt

tidningarna@suk.se

Skribenter

Mátyás Belina
Charles Câmara
Thure Gunnarsson
Nicole Hautala
Alexander Svensson
Sama Tui

Ansvarig utgivare

Zuzanna Jurus

Tryck

Norra Skånes Offset AB

ISSN 0346-1998

SUK

Johannes Paulus IIs
pastoralcentrum, SUK
Box 4283
102 66 Stockholm

Besöksadress

Skånegatan 65,
Stockholm

Telefon

08-505 57 690

www.suk.se

Kontaktuppgifter SUK

För bidragsansökan och frågor kring
lokalföreningsbidrag och regionsbidrag:
eu@suk.se

För kontakt övriga frågor:

suk@suk.se eller ring 08-505 576 90

Regionstyrelser

SLUK (Stockholm och Gotland): sluk@suk.se
SUK Sydöst (Östra Sverige): sydost@suk.se
MJUK (Mellansverige): mjuks@suk.se
SUK Väst (Västsverige): sukvast@suk.se
SUK's-S (Södra Sverige): sukss@suk.se
DUNK (Norrländ): suk@suk.se

Anställda

Kanslichef: robel@suk.se
Administratör: asahult@suk.se
Redaktör: thure@suk.se

Barn- och ungdomskonsulenter

MJUK: vanfarid@suk.se
SUK Sydöst: katarina@suk.se
SUK Väst: konsulentvast@suk.se
SUK's-S: konsulentsyd@suk.se

Vägleda till tron

Hur kan vi hjälpa andra att hitta vägen till vår fantastiska katolska tro?

En gång frågade några föräldrar en katolsk präst: "Hur ska vi göra för att våra barn garanterat växer upp och blir katoliker?"

"Det kan ni inte, för det finns något som heter den fria viljan. Ni kan vägleda dem och få dem att upptäcka tron men i slutändan är det de själva som måste välja att vara katoliker, svarade prästen.

Vad vi kan göra för andra är att få dem att upptäcka tron. I det här numret tar vi reda på hur du kan vägleda andra

att hitta den katolska tron. Vi frågar präster, unga kateketer och unga katoliker hur vi ska göra.

En som fick andra att upptäcka tron var saliga Carlo Acutis som du kan läsa om i detta nummer. Han använde digitala kanaler för att nå ut med sina fakta om eukaristins under.

Egentligen behöver det inte vara så svårt att få andra att upptäcka tron, det räcker med att du i din omgivning är ett levande exempel på den.

Trevlig läsning och ha en skön sommar!

Thure Gunnarsson
Redaktör Sanctus

I DETTA NUMMER

Hjälpa andra till tro

Om att få andra att upptäcka tron.

5

Vi måste hjälpa den kristna glöden att fatta eld

Om evangelisation.

8

Kallad

Simon, 22 år studerar på prästseminariet.

12

Unga kateketer

Att hjälpa barn och unga hitta till tron.

16

Nordiska ungdomsdagarna

Information om årets största ungdomsarrangemang.

20

SUK anordnar konfirmandläger

Information om läger för alla konfirmander i Sverige.

21

Påve Franciskus

Ett liv i guds tjänst.

22

Carlo Acutis

Spred tron genom internet.

24

Grafiska novellen om Carlo Acutis

Ny seriebok på svenska om Carlo Acutis liv.

27

Smått och gott

Mässgymnastik och ny påve

30

Hjälpa andra till tro

TEXT: NICOLE HAUTALA

En majoritet av oss katoliker har troligtvis någon gång i sitt liv undrat varför Gud har placerat vissa människor i ens liv - vad var meningen med den där vänskapen som endast varade i ett år? Ibland så är det inte så att Gud placerar andra i våra liv utan ibland placerar han oss i andras liv. Det finns många människor som lever gömda från sanningen om Jesus och många som aldrig ens har hört talas om hans namn men det finns även människor som aktivt väljer att ta avstånd från honom. Därför är det viktigt för oss som katoliker att visa medkänsla och tålmod till de runt om oss eftersom det finns en chans att vi är de enda förespråkarna för den katolska tron i andras liv. Bara genom att vara katolik så delar vi redan en skyldighet för att försöka hjälpa andra till tron och därför har jag intervjuat fyra SUK medlemmar om just detta ämne – att hjälpa andra till tron.

Blessing, 19 år

Har du hjälpt någon annan att hitta till tron?

Ja, det har jag faktiskt. Jag har haft glädjen att få vara ett stöd för några av mina vänner i deras resa mot tron. Ofta har det handlat om att bara finnas där, lyssna och dela med mig av mina egna erfarenheter. Jag har försökt visa att tron inte behöver vara något tungt eller svårt, tvärtom den kan vara något glädjefyllt, stärkande och

full av gemenskap.

Har någon annan varit ditt stöd i att hitta din tro?

Ja, absolut. En person som betytt mycket för min tro är min gamla kateketlärare. Hon uppmuntrade mig när jag var yngre att våga vara nyfiken, att ställa frågor och att följa med på ungdomsträffar. Tack vare henne fick jag upptäcka en gemenskap bland andra unga katoliker, där vi kunde dela våra upplevelser och stötta varandra i tron.

Hur kan vi göra för att få fler att finna tron och upptäcka den katolska kyrkan?

Jag tror starkt på kraften i gemenskap och möten. Det handlar om att skapa tillfällen där människor får chans att uppleva kyrkans värme och närhet, vare sig det är genom ungdomsträffar, sociala medier eller att bara finnas ute i samhället och våga visa vår tro. När vi lever ut vår tro på ett genuint sätt och bjuder in andra i den gemenskapen, då tror jag att vi kan göra en stor verklig skillnad. I slutändan är det ofta relationer och levande exempel som öppnar hjärtan.

Alexander, 21 år

Har du hjälpt någon annan att hitta till tron?

Jag är övertygad om att arbetet som jag genomfört tillsammans med alla andra ledare i Sankt Thomas Unga Katoliker (STUK) har hjälpt många personer att finna sin tro. Jag har sett människor som varit distanserade från kyrkan i flera år, eller till och med inte varit troende katoliker under sina liv, hitta en plats i kyrkan med STUK:s hjälp. För mig känns det väldigt stort att dessa människor blivit berörda av evangeliets budskap i samband med mitt och många andras engagemang.

Har någon annan varit ditt stöd i att hitta din tro?

När jag var yngre hade jag en period där jag tvivlade väldigt mycket på Guds existens. Under denna tid var min mamma och mormor ett väldigt stort stöd för mig. De berättade bland annat om uppenbarelserna i Fatima, vilket hjälpte mig att finna trygghet och styrka i tron igen. Jag har därför mycket att tacka min mamma, min mormor och vår heliga moder Maria för.

Hur kan vi göra för att få fler att finna tron och upptäcka den katolska kyrkan?

Jag ställde en liknande fråga till kardinal Anders Arborelius när han besökte min gymnasieskola för några år sedan. Jag minns inte hans svar ordagrant men jag kommer ihåg att han betonade vikten av att ge kyrkan ett humant ansikte. Det han syftade på var att ungdomsgrupper i kyrkan måste bli en plats där unga ska känna sig sedda, välkomna och älskade. Kardinalens ord inspirerade mig som 17-åring och betyder mycket för mig än idag. Enligt mig måste kyrkan därför vara en plats där ungdomar ska kunna erfara Guds gränslösa kärlek. I samband med upplevelsen av den Gudomliga barmhärtigheten i kyrkan kommer insikten om att man är kallad till något betydligt större än ytligheten som präglar dagens kultur och samhälle.

Magdalena, 21 år

Har du hjälpt någon annan att hitta till tron?

För mig är det svårt att nämna en specifik individ som jag har hjälpt på vägen till tron. Däremot tror jag att min passion och kärlek

till Gud avspeglas i min vilja att prata om tro med andra människor, som förhoppningsvis har väckt en nyfikenhet hos andra att söka sig närmare sanningen.

Har någon annan varit ditt stöd i att hitta din tro?

Min familj har alltid varit praktiserande katoliker vilket har gjort att min katolska tro alltid varit en del av den jag är. Däremot har gemenskapen jag fått inom SUK varit en bidragande faktor till en större nyfikenhet om vår tro. De vännerna jag fått och deras passion för sanningen har skapat en starkare vilja att utveckla relationen till Gud och det har i sin tur gjort min tro mycket starkare.

Hur kan vi göra för att få fler att finna tron och upptäcka den katolska kyrkan?

Jag tror att var och en av oss kan hjälpa människor att finna den katolska tron och nyckeln till detta tror jag ligger i att våga prata, diskutera och framför allt visa våra medmänniskor vad det innebär att vara katolik. Genom att ha full förtröstan på Gud kan vi finna modet att hjälpa andra att hitta den fina gåvan vi fått, tron på Jesus Kristus.

Larsian, 20 år

Har du hjälpt någon annan att hitta till tron?

Jag tror att vår tro kommer inifrån och att alla behöver hitta den vägen själv. Det finns såklart de personer som vägleder och hjälper oss på vägen. Jag vet inte om jag personligen har hjälpt någon hitta tron på det sättet, jag har definitivt stärkt mina kompisars tro och det gör alla SUK:s ungdomar på alla läger. Genom att delta och närvara tillsammans med Kristus på dessa läger och aktiviteter så stärker vi varandras tro, även om vi inte vet om det.

Har någon annan varit ditt stöd i att hitta din tro?

Jag har haft många personer som har hjälpt mig i min resa och som har stöttat mig och stärkt min tro. Det kan vara allt från präster, föreläsare, kompisar och familj. Dock finns det en person som sticker ut lite mer än andra och det är min morbror. Det var han som först introducerade mig till SUK vilket hjälpte mig otroligt mycket med min tro. Han har hjälpt mig i min andliga resa och varit där när jag väl har behövt honom. Som tidigare nämnt är vår resa genom tron personlig men jag tror verkligen att alla gynnas av att ha någon som är där och finns för en när man väl behöver någon att luta sig mot. För mig är det min morbror Ricky.

Hur kan vi göra för att få fler att finna tron och upptäcka den katolska kyrkan?

Det finns ett sätt som väger mer än allt annat och det är att representera Kristus i vårt dagliga liv. Det är svårt och det är tufft men vi behöver vara starka. Om vi verkligen strävar efter att leva som Kristus varje dag i varje situation så kommer det verkligen göra skillnad på människorna i vår omgivning. När människorna runt omkring oss inser hur fina Guds barn är kommer de själva vilja bli en del av Guds barn.

Vi måste hjälpa den kristna glöden att fatta eld

TEXT: ALEXANDER SVENSSON

Evangelisation är något av det viktigaste vi som katoliker kan ägna oss åt - och vi är alla kallade till det. Jesus skickade ut sina lärjungar i världen för att sprida det glada budskapet om Gud, och vi ska fortsätta i deras fotspår. Fader Andrés Bernar Borda, biskopsvikarie för evangelisation i Stockholms katolska stift, berättar här om hur kyrkans arbete med evangelisation fungerar, och vad vi unga kan göra för att med den Helige Andes hjälp blåsa undan den aska som täcker den kristna glöden i Sverige.

Hur arbetar katolska kyrkan i Sverige med evangelisation?

När biskop Anders utnämnde mig till biskopsvikarie för evangelisation gav han mig två arbetslinjer:

- Samordna alla stiftsorgans arbete så att de arbetar mer utåtriktat, det vill säga med evangeliseringskaraktär.

- Att hjälpa alla döpta att förstå att alla i kraft av dopet är kallade att evangelisera, var och en i sin omgivning och efter sina möjligheter.

Biskopen har nyligen specificerat några arbetslinjer för evangelisering:

- att det i alla församlingar finns kurser för att fördjupa tron.

Fader Andrés Bernar Borda, biskopsvikarie för evangelisation i Stockholms katolska stift.

- att katekesen även omfattar föräldrar, inte bara barn.
- vara öppen för att arbeta inom eku-
menik.

Längs dessa linjer går evangeliseringssprojektet "Vänner emellan" som Ulf Ekman startade för några år sedan. Det har redan utvecklats i flera församlingar med god acceptans.

Familjens själavård är också grundläggande med tanke på evangelisationen; i denna mening har ett nytt stiftsorgan, familjepastoralteamet, nyligen skapats.

Hur skiljer sig katolska kyrkans evangelisationsarbete mot andra trossamfund i Sverige?

Trots att vi delar Kristi evangeliseringsmandat med alla kristna, har vi i den katolska kyrkan hjälp av sakramenten och påvens undervisning (magisterium).

Tryggheten och sammanhållningen i kyrkans undervisning är mycket tilltalande eftersom alla människor behöver

säker vägledning. Vi kommer inte till kyrkan för att höra vad som passar oss eller vad vi gillar, utan snarare vad som leder oss till frälsning. Närvaron av Jesus som förlåter oss i beännelsens sakrament och Jesus verkliga närvaro i nattvarden har en enorm dragningskraft.

Vad är skillnaden på att evangelisera och missionera?

Evangelisation i sig är missionärt. I tradition har termen mission använts för att beteckna evangelisation i länder där tro inte är närvarande. De kallades för missionsområden och kyrkan från klassiska katolska länder skickade missionärer till dessa länder. Idag har denna trend vänt, det är de tidigare missionsländerna (i Afrika, Asien och Latinamerika) som skickar missionärer till de tidigare kristna länderna som nu är sekulariserade.

Idag är de två begreppen, mission och evangelisation, närmare varandra. På något sätt, i denna globala värld, är varje person en missionär och har plikten att evangelisera sin miljö, utan att behöva resa till avlägsna länder.

Vad kan vi unga katoliker göra för att hjälpa andra till tron?

Det sägs att "ingen ger det de inte har". Detta kräver att just de unga som förbereder sig för att ta emot konfirmations-sakramentet eller som nyligen har fått det, verkligen är vältränade för att ge "anledning till hopp". Mottagen tro är inte bara en uppsättning sanningar vi tror på utan snarare en livsstil som följer Jesus. Tro som verkligen levs är attraktiv.

Unga människor är också i en ålder av stora projekt och det är viktigt att Jesus är närvarande i dem. Som påven Johannes

Paulus II sa, vi kan inte vara rädda för Kristus, för att låta honom komma in i våra liv eftersom Kristus inte tar ifrån oss något gott, tvärtom ger han oss mycket mer. Detta har mycket evangeliseringskraft.

Är vi alla kallade att sprida evangeliet? Hur ska vi göra?

Som redan sagts är varje döpt person kallad att evangelisera. De olika riterna inom dopceremonin hjälper oss att förstå detta:

- Vatten berättar om liv och renhet. Dopet tvättar oss från arvsynen och ger oss nytt liv, samma liv som Kristus. Det gör oss till Guds barn och medlemmar i Kyrkan med rätt och plikt att evangelisera.
- Smörjelsen med krisma bekräftar att vi är utvalda av Gud för att leva som Guds barn och för att bjuda många andra att komma in i denna familj.
- Den vita klädnaden påminner oss om att Jesus har klätt oss med sina dygder. Kristi kärlek och medkänsla inför människorna som var som "får utan herde" fick honom att evangelisera. De är också en styrka för oss.
- "Ta emot Kristi ljus" vid vårt dop tändes ett ljus inom oss, ett ljus som är kallat att spridas, på samma sätt som under påskafton, påskljuset, ett tecken på den uppståndne Kristus, sprider sig till alla de troende som församlats (alla tänder ljuset för den som står bredvid) och förvandlar mörker till ljus. Om vi lever som "ljusets barn" kan vi ge detta ljus till många som lever i mörkret.

Finns det olika sätt man kan sprida tron på? Hur vet man vilket sätt som är bäst?

Det finns lika många sätt att evangelisera som det finns människor. Guds kärlek är evangelisationens drivkraft och varje person upplever den på ett personligt sätt. Motsvarigheten till den kärleken är det som får oss att evangelisera, Guds kärlek leder till att vi vill överföra den till så många människor som vi kan. Gud ger varje person sina gåvor och varje person använder dem för att tjäna Gud och andra eller för sin egen själviskhet. Gud gav Carlo Acutis medkänslans gåva för andra, han var duktigt på datorer och han svarade med en evangelisation över nätet, vilket förde många människor närmare Gud genom eukaristins kärlek. Det är ett bra exempel på evangelisering. Den som är bra på att skriva kan evangelisera genom att skriva, den som är duktig på att laga mat kan använda matlagningen för att prata om Gud. Alla kan bidra med något.

Varför är evangelisationen viktig?

En familj utan barn försvinner med tiden. Ibland händer det att föräldrar vill ha barn men Gud ger dem inte det, Gud har sina planer för var och en. Men i fallet med kyrkan gäller att "Gud vill att alla människor ska bli frälsta", därför vill han att var och en av de döpta ska vara delaktig i det frälsande uppdraget som är frukten av Guds kärlek.

Vad ser du för svårigheter med att sprida den katolska tron i Sverige?

Vi är inte tillräckligt blinda för att inte se att Sverige är ett sekulariserat land. Men vi måste också se att det finns en grund av värderingar i den kristna traditionen som är som en brinnande glöd gömd under ett tjockt lager av aska. Vårt jobb är att blåsa

med hjälp av "den helige Andes andetag"; så att den glöden tar eld igen. Det är viktigt att vi känner till och identifierar några av dessa askor:

- Individualism: många människor har idealet att göra allt själva, utan att behöva någons hjälp. Detta kan fungera ekonomiskt, men i livet i allmänhet behöver vi alla hjälp, annars blir vi isolerade och ensamma.
- En falsk respekt för privatlivet: vi vågar inte fråga om tro men många människor har inga problem med att våga visa upp sin integritet på sociala nätverk.
- Ytlig vänskap: många har vänner för att sporta tillsammans med, spela datorspel... men det behövs äkta vänskap som leder till att de djupaste sakerna delas eftersom det finns ett sant intresse för vännen. Riktig vänskap kräver egen öppenhet, att dela vårt djupaste inre med våra vänner.
- Bristen på utbildning i grundläggande aspekter av antropologi och religion. Det gör att vi inte vågar prata om Gud eller religion för att vi känner oss osäkra. Ulf Ekmans projekt riktar in sig just på detta.

Vad är ditt tips till unga som vill hjälpa till att sprida den katolska tron i Sverige?

1. Det första är att vara stolt och tacksam för den tro vi har. Se dina talanger som gåvor och fundera på hur du kan få dem att bära frukt.
2. Det är också viktigt att växa i andligt liv och doktrinär bildning för att känna sig trygg med att evangelisera. "Den som inte lever som han tror, slutar med att tänka som han lever".
3. Utveckla autentisk vänskap med vänner, bry dig om deras eviga lycka.
4. Var inte rädd för att vara annorlunda, jag skulle till och med säga att du kan vara stolt och njuta av att vara troende och praktiserande.
5. Du måste komma ur komfortzonen. Lathet är en stor fiende som vi ibland behandlar som en vän. Som ett helgon sa: "Det är inte ett bekvämt liv man behöver för att bli lycklig, utan ett förälskat hjärta." (S Josemaria Escrivá, Plogforan n. 795). Att evangelisera fyller oss med lycka. ■

Kallad

TEXT: MÁTYÁS BELINA

Daniel Siversson är en ung katolik som börjat på prästseminariet. Vi lär känna honom och hans väg i att följa kallelsen Gud gett i hans liv.

Namn: Daniel Siversson

Ålder: 22 år

Gör: Studerar på prästseminariet

Intressen: Fotboll, spela musik och sjunga samt att umgås med vänner.

Vad innebär det att vara i prästseminariet?

Det innebär att man bor på en plats med flera andra som, liksom man själv, studerar till att bli präster. Man bor, ber och lever tillsammans. Om dagarna går vi till ett universitet och studerar.

Genom det här sättet att leva interagerar vi med varandra och det gör att vi lär oss att känna oss själva bättre. Vi märker våra egna tillkortakommanden och vad vi måste jobba på hos oss själva. Så genom bön, studier och att leva tillsammans slipas vi till att bli mer kristuslika.

Målet är att det inte ska vara vi som lever utan Kristus som lever i oss.

Beskriv kort din bakgrund. Växte du upp katolskt eller fann du tron senare i livet?

Jag är konvertit. Jag letade efter Gud och han visade mig då vägen till den Katolska

kyrkan som är den sanna kyrkan. Innan jag var katolik var jag del av den lutherska kyrkan. Jag var döpt men inte riktigt troende. Sen blev jag intresserad av kristendomen. Då lärde jag mig att det finns bra argument för Guds existens och för att kristendomen är sann. Det visste jag inte innan. Det här mötet med kristendomen och argumenten för Guds existens ledde till att jag följde Guds vilja för mitt liv.

Beskriv din väg till prästseminariet

När man hittat sin väg till katolska kyrkan som jag gjort tror jag att det är ganska naturligt att undra "Vad är min plats i den här kyrkan?". Efter att jag hade kommit in i det katolska sättet att leva, vilket förstås är det viktigaste, träffade jag en ny vän på SUDen (stifts ungdomsdagarna). Han inspirerade mig att tänka just på prästerskapet. Herren kallar ju människor till sig via andra, som när aposteln Andreas tar med sig sin broder Petrus till honom.

Jag började då att tänka på det mer och undersöka vad kallelsen innebar. Herren talade till mig då att det här kan vara något jag kan vara kallad till och borde prova.

Kände du dig alltid säker eller fanns några specifika frågor du ställde dig? Några hinder?

Personligen finns det en tanke kring om

"Jag letade efter Gud och han visade mig då vägen till den Katolska kyrkan som är den sanna kyrkan."

Interiörer från prästseminariet.

jag borde gå med i en orden. Det är två distinkta kallelser men man kan vara båda. Det är en otroligt vacker och god sak att ge sig till Gud genom de tre löftena och är något jag fortfarande brottas med lite. Men jag är öppen för Guds vilja. Han har lett mig hit. Hur jag än upplever det är jag just nu på rätt plats.

Hur känns det just nu?

Jag är tillfreds med seminarielivet. Just nu studerar vi filosofi vilket jag älskar.

Om du blickar fram sju år - fader Daniel med sin församling - vad kommer han vara mest tacksam över?

Att Gud letat upp och fört mig hem. Det är jag mest tacksam över. Sen finns många andra små saker på vägen som umgänget här i studentgruppen i S:ta Eugenia kyrka. Det är viktigt för alla att ha ett sammanhang att frodas som katoliker.

Seminarielivet har varit ett stort äventyr för oss seminarister. Det har varit resor hit och dit med nya människor. Det är en otrolig nåd att få åka runt i Spanien och se en massa kyrkor och relikier. Man får en fördjupning i sin relation med Gud genom äventyr och seminariet är verkligen ett äventyr. Första året i Spanien fick

vi se hur ett katolskt land är och hur människor lever sin tro där. Det är en stor nåd i det. Och samma i Rom i Italien, att vara på samma gator som martyrer har gått. Så otroligt många helgon har vandrat där vi också vandrar varje dag på väg till universitetet. Det är ett äventyr att få gå i deras fotspår.

Finns det något i bilden av fader Daniel som berör dig eller fyller dig med bävan?

Uppgiften är alltid mycket större än vad människor är. Det finns alltid behov av att förtrösta på Gud i vad man än gör. När man går vägen i prästerskapet måste man inse att det är Guds väg och inte ens egen. Man måste låta honom arbeta genom en - annars är det farligt att vara präst.

Prästerskap handlar om offer - har det varit ett offer att gå den här vägen?

Det har funnits olika kors på vägen men samtidigt har det inte präglat min upplevelse på seminariet. Jag har fått mycket stöd från familj och vänner. Att ta det

"Vi är alla kallade till helighet..."

En del av studierna vid prästseminariet sker utomlands i Rom och Spanien.

steget har varit mer att jag uppskattat möjligheten att få ge mig till Herren och hans kyrka snarare än att se det som ett stort offer - även om det såklart innebär mycket uppoffring.

Vad har du att säga till våra läsare som känner kallelsen?

Vi alla är kallade till helighet och det finns många olika uttryck för det. Det djupaste här är att ge sig helt och hållet till Gud. Vår herre själv råder dem som kan att leva i celibat just för att det är att ge sig själv helhjärtat till Gud utan gränser. Det finns en nåd här som Gud är villig att ge gällande löften att bli nunna, munk eller präst - nåd för sin egen själ och även nåd att hjälpa andra. Se bara hur många nunnor och präster som bidrar till själarnas frälsning genom att utbilda unga och visa Guds helighet genom sina egna liv. ■

S:t Sigfrids prästseminarium är Stockholms katolska stifts utbildningsorgan för blivande präster i katolska kyrkan i Sverige. Prästseminariet är beläget i centrala Uppsala. På seminariet bor man tillsammans med andra som vill pröva sin kallelse under ledning av rektor och spiritual. Studier varvas med bön och gudstjänster och andra aktiviteter som främjar en kallelse.

Hjälpa andra till tro Unga kateketer

TEXT: SAMA TUI

Ett sätt att hjälpa andra till tron är genom att undervisa. Tara och Rozmary Abdulahad är två systrar som är verksamma som kateketer i sin församling. De berättar om hur de hjälper barnen de har i undervisningen att lära sig mer om sin tro.

Tara Abdulahad, 21 år, studerar Ekonomi, teknik och design vid Södertörns högskola.

Tara började som kateket när hon fyllde 18 år, trots ett fullt schema med både studier och andra åtaganden. Ändå valde hon att tjäna Jesus genom att sprida hans budskap till barn och unga.

Tara har själv deltagit i undervisning i tron i Vårfrukyrkan i Åkersberga och i Sant Eugenia sedan hon var 12 år, och är en hängiven katolskt troende. Hennes kärlek till Jesus och kyrkan har lett henne till att hitta glädje i att undervisa barn – att hjälpa dem lära känna Jesus och växa i sin tro.

Hon har en särskild förmåga att bemöta

barns frågor om tron, eftersom hon själv har levt i ett sekulariserat samhälle och vet vilka utmaningar som kan uppstå – särskilt i skolan. Tara har ofta fått förklara och försvara sin tro, och har stått upp för den med mod och övertygelse.

Hon bär ofta kors runt halsen, vilket har väckt frågor från vänner och klasskamrater. Men för Tara är det just detta som är meningen – att bära Jesus med sig överallt, både i ord och handling.

Varför valde du att bli kateket?

Jag valde att bli kateket eftersom jag vill sprida Guds ord till barn. Det är viktigt att de redan i ung ålder får lära sig vem Jesus var och vad han gjorde för oss.

Varför är vår undervisning i tron så viktig?

Kateketens roll är särskilt viktig i dagens samhälle, eftersom Sverige är ett väldigt sekulärt land. Det är inte många som aktivt utövar sin tro, och därför blir undervisningen i kyrkan ännu mer betydelsefull.

Hur kan kateketer hjälpa barn och unga att hitta tron?

Jag försöker visa barnen goda handlingar och koppla dem till Jesus och Gud – att det är från Jesus och Gud som vi har lärt oss att behandla andra med respekt, kärlek och rättvisa.

Minns du någon kateket som du hade som barn och ung?

Ja, jag hade en kateket som hette Sandra. Hon var alltid så positiv under lektionerna, hade enormt tålamod och ville verkligen att vi skulle göra vårt bästa. Hon är en förebild för mig.

Jesus var den första kateketen. Vad kan vi lära oss av hur han undervisade lärjungarna?

De tre viktigaste egenskaperna för en kateket tycker jag är barmhärtighet, tålamod och kärlek.

Har du några bra metoder för att få de som lyssnar på dig att bli intresserade?

Jag tror att barn lär sig bäst genom att relatera till sina egna liv. Genom att ge exempel som de känner igen sig i blir undervisningen mer levande och meningsfull.

Inspireras du av någon i ditt arbete?

Min största inspirationskälla är min mamma. Man ser glädjen i hennes ögon när hon undervisar – det smittar verkligen av sig. Hennes engagemang har inspirerat mig att själv vilja undervisa.

Vad vill du säga till de unga som funderar på att bli kateketer?

Mitt råd till andra som vill bli kateketer är: våga! Våga lära dig, våga prova, och framför allt – ha tålamod med dina elever. Ge dem tid att förstå och ta till sig budskapet. Det är inte alltid lätt, men det är så värt det. När ett barn senare kommer till dig med frågor om Jesus, kommer du att le och känna att allt arbete var meningsfullt. ■

“Kateketens roll är särskilt viktig i dagens samhälle, eftersom Sverige är ett väldigt sekulärt land.”

Rozmary Abdulahad är en 18-årig tjej som tar studenten i år.

Rozmary har själv deltagit i kateketundervisning i Vår Frus katolska kyrka i Åkersberga och i Sankta Eugenia katolska kyrka i Stockholm sedan hon var 10 år.

När Åkersberga kyrka behövde fler kateketer, tvekade hon inte att ställa upp och hjälpa till. För Rozmary har trosundervisningen varit en personlig och lärorik resa. Hon har inte bara växt i sin egen tro, utan också guidat eleverna på vägen mot att förstå och vittna om Jesus.

Varför valde du att bli kateket?

Jag valde att bli kateket för att jag älskar att tala om Gud, och jag vill att fler barn ska få uppleva samma intresse och glädje som jag kände när jag var liten. Jag vill visa barn och ungdomar hur livet med Gud kan se ut, och att utan Gud är ingen-

ting möjligt. Det är därför jag blev kateket – för att kunna ge vidare den upplevelse och tro jag själv fått.

Varför är vår undervisning i tron så viktig?

Undervisningen i tron är viktig eftersom många människor idag, särskilt unga, lätt påverkas av samhället och andra människor omkring dem. Det kan leda till att de gör val som inte är bra för dem. Tron ger inte bara frid och kärlek i själen – den fungerar också som en vägledning i livet. Utan tro finns det ingen tydlig väg att följa, vilket kan skapa förvirring och problem. Jesus ger oss hopp och tro, och det är därför det är så viktigt att ha en tro att luta sig mot.

Hur kan kateketer hjälpa barn och unga att hitta tron?

Kateketer kan hjälpa barn att hitta sin tro genom att göra undervisningen både rolig och meningsfull. Det är viktigt att barnen tycker om att komma till kyrkan och känner att de lär sig något som är värdefullt. Det intresset och engagemanget är nyckeln till att de ska vilja fördjupa sig i tron.

Minns du någon kateket som du hade som barn och ung?

Ja, min mamma. Hon var min kateket och är än idag den bästa jag känner. Hon har ett så pedagogiskt sätt att undervisa på och lyckas få barnen intresserade. Jag inspireras mycket av henne och vill bli en kateket med samma passion och engagemang som hon har.

Jesus var den första kateketen. Vad kan vi lära oss av hur han undervisade lärjungarna?

Tara med en av sina elever. Hon använder lekar och saker i barnens vardag för att de ska bli intresserade.

Vi kan lära oss att vara tålmodiga. Jesus gav sina lärjungar flera chanser, även när de svek honom eller tvivlade. Han ville att de skulle förstå, växa och bli godhjärtade människor. På samma sätt ska vi hjälpa våra elever att växa – även när de gör misstag – och stötta dem med tålmod och kärlek.

Har du några bra metoder för att få de som lyssnar på dig att bli intresserade?

Ja, jag försöker använda lekar och samtal om saker som barnen kan relatera till. När man kopplar deras intressen till tron, och använder metaforer de kan förstå, blir de

mer engagerade. Det ökar deras nyfikenhet och de vill gärna lära sig mer.

Inspireras du av någon i ditt arbete?

Ja, min mamma, men jag inspireras av Jesus själv och de människor i mitt liv som har visat vad tro innebär i praktiken. Jesus – och de som följde honom – är min mammas förebilder, och det är genom deras exempel som hon vill inspirera andra att leva ett liv i tro och kärlek.

Vad vill du säga till de unga som funderar på att bli kateketer?

Jag skulle verkligen rekommendera det! Att bli kateket är inte bara ett sätt att sprida Guds ord, utan också ett sätt att växa i sin egen tro. Jag har lärt mig så mycket mer om Jesus sen jag började undervisa. Det kan vara tufft ibland – eleverna kanske inte alltid lyssnar – men med tålmod, precis som Jesus hade, blir det en fantastisk resa. Det bästa är när barnen börjar ställa frågor och visar att de vill veta mer. Det är en välsignelse att få prata om Gud och förmedla Jesu kärlek till nästa generation. ■

Rozmary och Tara tillsammans med sin kateket Sandra som också varit en inspiration till dem.

NORDISKA UNGDOMSDAGAR

Årets största evenemang för unga katoliker i Norden

"Också ni skall vittna, ty ni har varit med mig från början"
(Johannes 15:27)

SKARA
5 - 7 SEPTEMBER 2025
För dig mellan 15 - 28 år
Pris: 400 kr

Anmäl dig senast 10 augusti 2025
Info & anmälan: www.suk.se

SVERIGES UNGA KATOLIKER ARRANGERAR KONFIRMANDLÄGER LÄSÅRET 2025/2026

KOM MED PÅ

Läsårets tema: Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra.
(Ur Johannevangeliet 6: 35)

SUK Sydöst

SLUK (Stockholm och Gotland)
SUK Sydöst (Östergötland och Småland)
28-30 november 2025, Marielund på Ekerö

SLUK

SUK's-S

SUK's-S (Skåne och Blekinge)
8-10 maj 2026, Bökebäcksgården i Jonstorp

MJUK

MJUK (Mellansverige)
8-10 maj 2026, Marielund på Ekerö

SUK Väst

SUK Väst (Västra Götaland och Halland)
8-10 maj 2026, Sjöviksgården, Sjövik i Västra Götaland

För mer info och anmälan skanna av QR-koden för respektive läger eller gå till www.suk.se för att trycka på länkarna.

Kostnad för lägret är 450 kr

Ta sig dit: Transporten arrangeras inte av SUK. Kontakta din församling för eventuell samåkning.

Åldersgräns: Konfirmander i undervisningsårskurs 9 (deltagare över och under är välkomna i mån av plats.) (Det går inte att delta om man är under 7.)

Anmälan är öppen från och med nu och stänger tre veckor innan lägret börjar. Anmälan görs endast via QR-koden/länken för varje konfirmand för att den ska bli giltig. All övrig info finns i QR-koden/länken.

Kontaktpersoner:

Konsulent för SUK Sydöst, Katarina Krajina Matti: katarina@suk.se
Kontaktperson konfirmandläger SLUK, Katarina Krajina Matti: katarina@suk.se
Konsulent för SUK's-S, Carl Hanna, konsulentsyd@suk.se
Konsulent för MJUK, Van Farid: vanfarid@suk.se
Konsulent för SUK Väst, Pierre Hannoun: konsulentvast@suk.se

VARMT VÄLKOMMEN!

Med stöd av:
Bilda

Påve Franciskus

TEXT: CHARLES CÂMARA

Påve Franciskus dog på annandag påsk, 21 april 2025. Under sina tolv år som ledare för den världsvida katolska kyrkan lyckades han åstadkomma mycket, både att förändra kyrkans inre struktur och bidrog till att förändra världen till det bättre. Han gjorde också mycket för att värna om de unga.

Påve Franciskus föddes för 88 år sedan och hade födelsenamnet Jorge Mario Bergoglio. Han föddes i Argentinas huvudstad Buenos Aires i en familj av italienskt ursprung. Han utbildade sig till kemist och under en tid arbetade han som nattklubbsvakt. Tidigt fick han sin religiösa kallelse och 1958 inträdde han i Jesuitorden. Tio år senare vigdes han till katolsk präst. Snabbt steg han i kyrkans hierarki och 1973 valdes han till att leda alla jesuiterna i Argentina. Efter ett tag utnämnde dåvarande påven Johannes Paulus II fader Bergoglio till ärkebiskop av Buenos Aires och år 2001 utnämndes ärkebiskop Bergoglio till kardinal.

Ny påve

Efter påve Benedikt XVI hade avgått som påve 2013 valdes kardinal Bergoglio till

ny påve. I och med detta blev Bergoglio den förste påve från Jesuitorden, förste påve född utanför Europa sedan 700-talet, den förste påve från Latinamerika och den förste påve att ta namnet "Franciskus" efter den helige Franciskus av Assisi.

Förändrad värld

Under Franciskus tolvåriga tid som påve har världen förändrats mycket och med den har också kyrkan förändrats, både nationellt och internationellt. Mycket gott har hänt men också att kyrkan har skakats av skandaler. Det kan knappast ha varit lätt för påve Franciskus att leda kyrkan under sådana svåra förhållanden. Samtidigt uppkom nya globala händelser, exempelvis Rysslands anfallskrig mot Ukraina, kriget i heliga landet, fortsatt global uppvärmning och att allt fler

människor drivs på flykt. Kyrkan behöver förhålla sig till dessa händelser och påve Franciskus tog ställning för de fattiga och utsatta, men såg också till att det kristna budskapet att Jesus Kristus är världens frälsare förs ut i världen.

Påve Franciskus var noga med att föra ut Jesu budskap att alla i världen, oavsett tro och kultur, behöver samarbeta med varandra, lösa konflikter genom respektfulla dialoger, värna den av Gud givna mänskliga värdigheten och framför allt att vi ska älska varandra såsom Gud älskar människan och hela skapelsen. Ofta sade påve Franciskus att "vi måste bli lika barmhärtiga mot varandra såsom Gud är barmhärtig mot oss alla".

Reformering

Under sin tid som påve satte Franciskus igång reformeringen av Vatikanens administration och bank. Han tog itu med skandaler som övergrepp på barn och på urbefolkningar. Han gav kvinnor större inflytande i kyrkan. Franciskus stödde de unga att bli mer involverade i kyrkans liv genom internationella Världsdomsdagen (VUD). Han genomförde tre synoder om kyrkans unga, familjen och Amazonas, samt genomförde den världsvida biskopssynoden om synodalitet som gör alla mer delaktiga i kyrkans liv. Påve Franciskus tog också initiativ till att vidareutveckla dialogen med andra kristna kyrkor och med andra religioner. Framför allt strävade Franciskus att skapa en katolsk kyrka som inkluderar alla, så att oavsett vem man än är eller var i världen man än lever, ska alla känna sig välkomna i katolska kyrkan, "en moder som tar emot alla med en öppen famn", sade Franciskus.

Som påve skrev Franciskus flera viktiga brev: Glädjens evangelium – att vittna om Jesus (2013), Laudato Sí – om vårdande av vårt gemensamma hem jorden (2015), Fratelli tutti – om syskonskap i världen (2020) samt Dilexit nos – om Jesu heliga hjärta (2024). I brevet Christus vivit – Kristus lever (2019) vänder påven sig främst till de unga för att de ska vittna inte enbart genom sin tro utan också genom konkreta handlingar. Årligen på första januari publicerade Franciskus fredsbudskap riktad till hela mänskligheten. Få saker är så viktiga som att vi har fred på jorden, sade han.

Laudato Si

I år är det tio år sedan Laudato Si publicerades och finns på svenska. Kanske kommer påve Franciskus mest kommas ihåg av omvärlden som författaren till Laudato Sí som gav världen en vägledning om hur vi ska leva i fred med varandra och med hela skapelsen såsom Gud vill det.

I Laudato Sí ställer påven en fråga som är avgörande för de unga: "Vilken sorts värld vill vi överlämna till dem som kommer efter oss, till barnen och unga som växer upp?" Påvens svar var att de vuxna idag har ett avgörande ansvar att förvalta Guds skapelse, att i samarbete med Gud ta hand om och älska hela skapelsen. Påven sade "vi behöver lämna över en värld där kommande generationer kan njuta av det jorden ger på ett hållbart sätt, en värld där alla lever i fred med varandra och i fred med jorden." Kan något vara viktigare än detta?

Vi ber för påve Franciskus själ och tackar Gud för allt det påven gjorde under sin jordiska tid. ■

Carlo Acutis

TEXT: MÁTYÁS BELINA

Om du är ung katolik har du, vid det här laget, säkert hört talas om Carlo Acutis - den unga killen som nu ska bli helgonförklarad, han som blivit en förebild för hur ungdomar i dagens moderna värld kan uppnå helighet. Men vet du hur hans liv såg ut? Vet du resan för hans helgonförklaring? Och varför han kallas "internets skyddshelgon"?

Salige Carlo Acutis växte upp i Milano, Italien. Han levde på många sätt som alla andra ungdomar i vår tid, med dator, vänner, skola och fotboll. Han spelade TV-spel och älskade Pokémon, Halo och Mario. Men, som hans mor sade det, levde han det "ordinära extraordnärt".

Efter sin första kommunion vid sju års ålder utvecklade han en enorm kärlek till Jesus i altarets sakrament. Han började gå på mässa dagligen och missade aldrig ett tillfälle att ta emot eukaristin. Några år senare låg han så före alla andra barnen

i sin katekesgrupp att han själv började hjälpa till med katekesundervisningen. Vissa dagar höll han i den helt själv!

Inspirerade sina föräldrar

Carlos tro hade stor inverkan på hans familj, som han ofta drog med sig till mässan. Han inspirerade också sin mor - som fallit bort - att återvända till tron. När hon tänker tillbaka på det beskriver hon honom som både son och fadersfigur.

Fastän han älskade tv-spel begränsade han sitt spelande till en timme i veckan.

Namn: Carlo Acutis
Status: Saligförklarad
Född: 3 maj 1991
Himmelsk födelsedag: 12 oktober 2006
Helgedom: Santa Maria Maggiore i Assisi
Härkomst: Italien

Istället använde han sin tid till att hjälpa behövande. Han gav sin veckopeng till de fattiga på gatan och organiserade insamlingar i kyrkan.

Carlos kärlek till eukaristin kom att stråla samman med en annan egenskap: hans förmåga att programmera. Han skapade en hemsida tillägnad att sprida kunskap om mariauppenbarelsen och eukaristiska mirakler - alltså mirakler där hostian efter konsekrationen förvandlas till Kristi kropp och blod på ett synligt sätt!

Sjuk i leukemi

År 2006, när han var femton år, fick allt en vändning. Carlo blev diagnostiserad med akut promyelocyt leukemi och dog

bara en vecka efter att han fick beskedet. Men när han tog emot beskedet log han bara och sa "Gud har gett mig en vacker väckarklocka". Sen tillade han till sin mor "mamma, jag kommer inte ur det här levande, men oroa dig inte, jag ska ge dig tecken."

Och tecken gav han. Det första kom på hans begravning. Ryktet om hans helighet var redan väldigt stor och kyrkan var överfull av folk som ville be om hans förbön. Just det, ni läste rätt: man kom till hans begravning inte bara för att be för honom, utan även be om hans förbön. Carlos mor beskriver begravningen som mer en fest än en begravning. Och miraklerna man bad om? Två blev bönhörda!

Dessa mirakler är dock inte de som ledde till hans salig- och helgonförklaring, utan det var helandet av Mattheus Vianna och Valeria Valverde.

Mattheus var en ung pojke som led av en missbildad bukspottskörtel. Hans tillstånd var allvarligt då missbildningen gav honom stora smärtor och gjorde att han fick upp allt han åt. År 2013 var Mattheus fyra år gammal, vägde bara nio kilo och läkarna trodde inte att han skulle leva länge till.

Men i närheten hade en präst just läst om Carlo Acutis och ordnade en bönestund tillägnad för att be om hans förbön. Till den här mässan bjöd han in särskilt katoliker som var i behov av helande. Mattheus far tog med sin son till den här böneträffen. Framför altaret hade prästen då ställt en bild av Carlo Acutis och lät alla närvarande att gå fram till bilden i tur och ordning.

När Mattheus kom fram rörde han vid bilden och uttryckte sin önskan om att bli botad. Han kände genast förvandlingen. I bilen på väg hem försökte han övertyga sin mor om att han blivit frisk och så fort han var inne i huset bad han om pommes-frites, ris, bönor och stek: den mat som hans bröder älskade att äta. Han länsade tallriken och spydde inte en enda gång.

Juli 2022, Costa Rica. Valeria Valverde var med om en cykelolycka som gav henne en allvarlig hjärnskada. Chanserna för överlevnad var mycket små. Hennes mor, Liliana, gav sig av på en pilgrimsresa till Carlo Acutis helgedom i Assisi, kyrkan där hans kropp är bevarad. Två månader senare skulle hon göra om resan, och då i tacksägelse. Hennes bön blev nämligen hörd samma dag hon kom fram till Assisi. Valeria hade börjat andas på egen hand. Hon rörde på sig och snart nog kunde hon åter tala. En vecka senare visade en hjärnscanning att hjärnskadan försvunnit.

Internets skyddshelgon?

Nyheten om Carlos helgonförklaring har spridit sig som en löpeld över världen.

Som det första helgonet uppvuxen på 2000 talet är han en särskild förebild för unga katoliker idag. Hans flitiga användande av internet för Kristi budskap har gjort att han i folkmun kallas för "internets skyddshelgon" och ibland avbildas med en laptop i hand. När man avbildar honom i ikoner, målningar och statyer visar man en helt vanlig kille, klädd som för att gå till skolan och med ett smittsamt leende på sina läppar. En förebild inte bara för ungdomar, utan alla som vill kalla sig Kristi lärjungar.

Eukaristiskt Mirakel

Eukaristiskt mirakel" kan ha två betydelser. Rent allmänt kan det mena omvandlingen som sker under mässan, men kan också mer specifikt avse de sällsynta tillfällen när omvandlingen sker på synliga sätt. Vanligt är att brödet börjar blöda men det kan också förvandlas till kött- och muskelvävnad. I laboratorier har man sett att det troligen är mänskligt blod och att vävnaden kommer från ett hjärta - vilket helt är i linje med den Katolska synen på sakramenten.

Kyrkan har inte tagit någon ställning till dessa fenomen och forskningen kring dem pågår fortfarande. Vissa menar därför att det därför finns rum för försiktighet. Likväl har eukaristiska mirakler för många blivit tecken på Kristi verkliga närvaro i altarets sakrament.

PS. Carlo Acutis hemsida hittar du på miracolieucaristici.org Den innehåller över hundra artiklar om eukaristiska mirakler, helgon och mystiker. Sedan hans död har bland annat hans familj fortsatt att driva den.

Ny seriebok om blivande helgonet Carlo Acutis

Nu finns det en grafisk novell på svenska om vårt kommande helgon Carlo Acutis. Sanctus bjuder på några sidors smakprov ur den rykande färska serieboken.

På många sätt var Carlo Acutis en vanlig tonåring. Han älskade att hänga med sina kompisar, att spela datorspel och fotboll. Men han älskade också att gå i den heliga mässan, och alla som mötte honom fick känna av att han verkligen brydde sig om dem. Även uteliggaren, den hjärtekrossade tjejen i klassen och den kringstrykande hunden.

Carlo var ett självlärt datorgeni och använde sina kunskaper för att tjäna Kyrkan och för att sprida sin tro på Kristus. Han byggde webbsidor åt församlingar och gjorde en online-utställning om eukaristiska mirakler som skett runt om i världen.

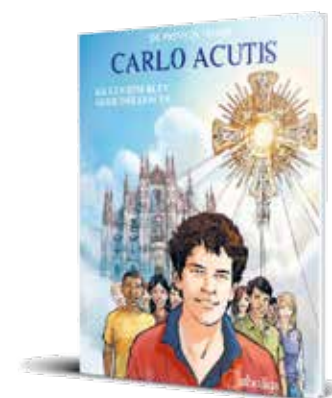
Endast 15 år gammal blev Carlo diagnostiserad med en akut form av leukemi och dog bara en vecka senare. Han accepterade sitt lidande utan att beklaga sig och uppoffrade det för andra. «Olycka är att betrakta

sig själv. Lycka är att betrakta Gud», sa Carlo Acutis.

Boken har Thomas och Sara Fredestad som driver Bokförlaget Catholica gett ut. De brinner för att sprida kärleken till Jesus Kristus och hans kyrka genom böcker.

– Jag tycker att du ska läsa boken för att lära känna vår tids mest omtalade kommande nya helgon som levde ett liv som man som ung idag kan identifiera sig med och inspireras av, säger Sara.

Serieboken går att köpa på www.catholica.se, hos kristna bokhandlare och även hos nätbokhandlarna.

SMÅTT & GOTT

Mässgymnastik?

För den som inte är katolik kan det se ut som rena gymnastiken under mässan när de som deltar i mässan omväxlande sitter, står och går ner på knä. Det är inte för att hålla igång cirkulationen som vi gör det. Orsakerna bakom är betydligt djupare än så.

Både sittandet, ståendet och knäböjandet är inget nytt påhitt, utan alla de formerna av tillbedjan hittar vi redan i bibeln.

Sitta

Sittande är den ställning vi använder för att lyssna och lära och den position vi in-tar när vi kommer in i kyrkan för mässan. Sittande anses vara den grundläggande positionen för tillbedjan. Detta är den position från vilken vi kan stå och knäböja. Vi sitter när vi lyssnar på läsningar och predikan så att vi kan koncentrera oss helt på det som vi hör och att på att förstå det.

Stå

Att stå är en ställning som görs av respekt och visar på att det finns en beredskap. Att stå har ansetts vara en lämplig ställning

för bön redan bland de första Kristna. När vi står upp följer vi denna mångtusenåriga tradition. Att stå är också ett enkelt men djupt sätt att hedra och respektera dels Jesus som representeras av prästen under mässan och Guds ord i evangelium. När vi reser oss upp kan det också vara en ordlös symbol för uppståndelsen.

Knäböja

Att knäböja är en ställning som visar på hängivenhet och tillbedjan. Att knäböja är det mest ödmjuka sättet att tillbe Gud under mässan. När vi knäböjer underkastar vi oss fullständigt och överlämnar oss till vår himmelske Fader. Det är en ställning för personlig bön och tillbedjan.

Mässan är rik på mening, varje del och gest representerar något djupt och vackert. När vi förstår dessa olika betydelser och tar dem till våra hjärtan, kommer varje ögonblick vi tillbringar under mässan att bli mer betydelsefull för oss. ■

Påve Leo XIV

Vi har fått en ny påve. Han har tagit namnet Leo XIV. Han är född i Chicago och är första påven från USA. Påven har både amerikanskt och peruanskt medborgarskap. Påve Leo tillhör augustinorden.

Höstnumret av
Sanctus
kommer i september!

Packat med
spännande höstläsning!

Läs i nästa nummer:
Stiftsungsdomsdagarna
Äktenskaplig kärlek
Kärleken till Kristus
Kärleken till nästan
och mycket mer.

Avsändare:
Johannes Paulus IIs
pastoralcentrum, SUK
Box 2150
103 14 Stockholm

Gratis!

STÖD RIKSFÖRBUNDET BLI MEDLEM OCH FÅ SANCTUS!

**Få koll på allt spännande
som händer för unga katoliker!**

Läs av den här koden
med en QR-kod läsare
på en mobiltelefon eller
surfplatta så kommer du
direkt till anmälnings-
sidan på SUK.se

Som medlem får du dessutom:

- RÖSTRÄTT VID SUKS ÅRSMÖTE
- OLYCKSFALLSFÖRSÄKRING VID SUK-ARRANGEMANG
- NI KAN ÄVEN SÖKA BIDRAG FÖR BARN- OCH UNG-
DOMSAKTIVITETER SOM ANORDNAS AV EN LOKAL-
FÖRENING SOM TILLHÖR SUK

Tipsa dina vänner om att bli medlemmar!

Bli medlem på www.suk.se